

נזיר דף טז.

מתני'

רב מתנה:

- סתם נזירות מן התורה 30 ימים.
- מקצת היום ככולו.

בר פדא:

- סתם נזירות מן התורה 29 ימים.
- מקצת היום אינו ככולו.

בר פדא יסביר שיום ה-30 הוא מדרבנן כי דרך הנודרים להשתמש במספר עגול

- **מי שאמר:** "הריני נזיר"
 - מגלח יום שלשים ואחד
 - ואם גילח ליום שלשים - **יצא**.

יצא בדיעבד
רב מתנה: מקצת היום ככולו.
בר פדא: מן התורה רק 29

- "הריני נזיר שלשים יום"
 - אם גילח ליום שלשים - **לא יצא**.

כאילו אמר "שלושים יום שלמים"

מי שנזר שתי נזירות:

רב מתנה: יום 31 שבו מגלח הוא גם היום הראשון לנזירות השנייה
בר פדא: מודה שמקצת היום ה-31 ככולו כמו נזיר רגיל שמקבל נזירות באמצע היום

- מגלח את הראשונה יום שלשים ואחד.
- ואת השניה יום ששים ואחד.

משום שהנזירות השנייה התחילה ביום ה-30

- ואם גילח את הראשונה יום שלשים.
- מגלח את השניה יום ששים.

יצא בדיעבד בשתי הנזירות

- ואם גילח יום ששים חסר אחד **יצא**.

וזו עדות העיד **רבי פפיס** על מי שנזר שתי נזירות:

- שאם גילח את הראשונה יום שלשים: מגלח את השניה ליום ששים.
- ואם גילח ליום ששים חסר אחד: **יצא**. שיום של שלשים עולה לו מן המנין.

סותר את הכל
רב מתנה: מדאורייתא + קרבנות
בר פדא: מדרבנן בלי קרבנות נזיר טמא

- מי שאמר "הריני נזיר" - נטמא יום שלשים
 - סותר את הכל.
- **רבי אליעזר אומר:** אינו סותר אלא שבעה.

רב מתנה: כי נהג מקצת היום כנזיר, ומקצת היום כולו
בר פדא: היום ה-30 רק מדרבנן והקילו חכמים

- "הריני נזיר שלשים יום" - נטמא יום שלשים
 - סותר את הכל.

רב מתנה: כי לא אומרים מקצת היום ככולו אלא במי שהביא קרבנות
בר פדא: סותר את כל הימים מן התורה. (נזר שלושים שלימים)

- "הריני נזיר מאה יום" - נטמא יום מאה
 - סותר את הכל.
- **ר"א אומר:** אינו סותר אלא שלשים.

רב מתנה: כי לא אומרים מקצת היום ככולו אלא במי שהביא קרבנות
בר פדא: משום שמקצת היום אינו ככולו.

- נטמא יום מאה ואחד
 - סותר שלשים יום.
 - **רבי אליעזר אומר:** אינו סותר אלא שבעה: